

2. Eelkõige, kas ülalnimetatud otsuse artikkel 4 on kehtetu ja ühenduse õigusega vastuolus selles osas, milles komisjon:

- a) jättis täitmata oma kohustuse märkida EÜ asutamislepingu artikli 253 kohaselt piisavad põhjendused; ja/või
- b) rikkus õiguspärase ootuse põhimõtet; ja/või
- c) rikkus proportsionaalsuse põhimõtet?

3. Kas EÜ asutamislepingu artikli 87 jj., nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999⁽²⁾ artikli 14 ja ühenduse õiguse üldpõhimõtete, eelkõige eelotsusetaotluse põhjendavas osas nimetatud põhimõtete, nõuetekohane tõlgendamine takistab igal juhul 24. detsembri 2002. aasta dekreetseaduse nr 282 (21. veebruaril 2003 vastu võetud seadusena nr 27) artikli 1 kohaldamist?

⁽¹⁾ Otsus Itaalia poolt pankade suhtes rakendatavate riigiabi kavade kohta.

⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Consiglio di Stato kuuenda koja 24. veebruari 2004. aasta määrusega kohtuasjas Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. v. Ministero delle comunicazioni

(Kohtuasi C-339/04)

(2004/C 251/11)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Consiglio di Stato kuuenda koja 24. veebruari 2004. aasta määrusega eelotsusetaotluse kohtuasjas Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. v. Ministero delle comunicazioni, mis saabus kohtukantseleisse 9. augustil 2004.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (Sezione Sesta) küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- a) Kas siseriiklik säte, mille kohaselt peavad avalikke ülesandeid täitvad ning varasemalt tasulise litsentsi alusel enda tarbeks telekommunikatsioonivõrke ehitanud äriühingud, looma telekommunikatsioonialaseks tegevuseks eraldi äriühingu, on kooskõlas direktiivi 97/13/EÜ⁽¹⁾ üldpõhimõtetega, kui selle sätte kohaselt peab litsentsi alusel üldsusele teatud teenust pakkuv äriühing, ehkki vaid ajutiselt, tasuma lisamaksu seoses emaettevõtja poolt kasutatava telekommunikatsioonivõrguga?
- b) Kas siseriiklik säte, millega määratakse (rõhutatagu, et ajutiselt) lisamaks, mis tuleb tasuda emaettevõtja kasuks tehtava toiminguga eest, on kooskõlas ühenduse õiguse ning Euroopa

Kohtu viienda koja 18. septembri 2003. aasta otsusega antud tõlgendusega, kui kõnealune lisamaks arvutatakse maksu alusel, mida asjaomane emaettevõtja on varemalt tasunud üksiklitsentside regulatsiooni alusel, milles tehti vahet üldkasutatavate ja eratarbeliste telekommunikatsiooni-süsteemide litsentside vahel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. aprilli 1997. aasta direktiiv üldluba ja üksiklitsentside ühise raamistiku kohta telekommunikatsioonialal (EÜT L 117, 7.5.1997, lk 15-27).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza (Itaalia) 27. mai 2004. aasta määrusega kõnealuses kohtus poolleiolevates kohtuasjades Carbotermo s.p.a. versus Comune di Busto Arsizio ja AGESP s.p.a. (kohtuasja nr 265/2004) ning Consorzio Alisei versus Comune di Busto Arsizio ja AGESP s.p.a. (sh hageja nõuete toetuseks menetlusse astuja A.G.E.S.I.) (kohtuasja nr 887/2004)

(Kohtuasi C-340/04)

(2004/C 251/12)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia 27. mai 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas nr 265/2004: Carbotermo s.p.a. versus Comune di Busto Arsizio ja AGESP s.p.a. ning kohtuasjas nr 887/2004: Consorzio Alisei versus Comune di Busto Arsizio ja AGESP s.p.a. (sh hageja nõuete toetuseks menetlusse astuja A.G.E.S.I.), mis saabus kohtukantseleisse 9. augustil 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- 1. Kas nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiviga 93/36/EMÜ,⁽¹⁾ millega kooskõlastatakse riiklike tarnelepingute sõlmimise kord, on kooskõlas see, et kohaliku omavalitsuse omandis või tema poolt hallatavate ehitiste kütteseadmete kütuse hankimine ning nende seadmete hoolduse ja kasutamise (kui see leping käsitleb peaausjalikult tarnimist) jaoks sõlmitav tarneleping tehakse otsehankena sellise aktsiaseltsiga, mille kapital on kõnealusel hetkel teise aktsiaseltsi omandis, mille peaaaktionär (99,98 % aktsiakapitalist) on hanketeate teinud kohalik omavalitsus, või sellise äriühinguga (AGESP), mille omanik ei ole riigi- või kohaliku omavalitsuse asutus otseselt, vaid teise äriühingu (AGESP Holding) kaudu, mille aktsiakapitalist kuulub 99,98 % kõnealusele asutusele?

2. Kas nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/38/EMÜ, ⁽²⁾ millega kooskõlastatakse veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate tellijate hankemenetlused, artikli 13 alusel tuleb täita nõuet selle kohta, et äriühing, kellega otse hankeping sõlmitakse, teostaks valdavalt toiminguid koos selle avalik-õigusliku asutusega, kellel on selles äriühingus enamusosalus, ning kas sellest saab teha järelduse, et antud nõue on täidetud juhul, kui kõnealuse äriühingu käive tuleneb enamus osas kontrolliva riigi- või kohaliku omavalitsuse asutuse tegevusest või teise võimalusena selle asutuse territooriumil sooritatud tegevusest?

⁽¹⁾ EÜT L 199, 9.8.1993, lk 1.
⁽²⁾ EÜT L 199, 9.8.1993, lk 84.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Supreme Court, Iirimaa, 27. juuli 2004. aasta määrusega kohtuasjades Eurofood IFSC Ltd ja Companies Acts 1963-2001: Enrico Bondi versus Bank of America N. A., Pearse Farrell (likvideerija), Director of Corporate Enforcement and the Certificate/Note holders

(Kohtuasi C-341/04)

(2004/C 251/13)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Supreme Court, Iirimaa, 27. juuli 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjades Eurofood IFSC Ltd ja Companies Acts 1963-2001 Enrico Bondi versus Bank of America N. A., Pearse Farrell (likvideerija), Director of Corporate Enforcement and the Certificate/Note holders, mis saabus kohtukantseleisse 9. augustil 2004.

Iirimaa Supreme Court küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kui Iirimaa pädevale kohtule esitatakse avaldus maksevõimetu äriühingu likvideerimismenetluse algatamiseks ja kui see kohus teeb otsuse, mis kehtib kuni likvideerimismenetlust algatava otsuse tegemiseni ja millega määratakse ajutine haldur, kellel on volitused vallata äriühingu vara, korraldada selle asjaajamist, avada pangaraarveid ning nimetada esindaja (solicitor), mille õigusliku tagajärjena kaotab ettevõtte juhtkond oma volitused, siis kas selline otsus koostoimes esitatud avaldusega on nõukogu määruse (EÜ) nr 1346/2000 ⁽¹⁾ artiklite 1 ja 2 alusel tõlgendatava artikli 16 kohaselt maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlev kohtuotsus?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas Iirimaa High Court'i esitatud avaldusega, milles palutakse kohtul alustada äriühingu sundlikvideerimist, algatati eespool mainitud määruses kirjeldatud maksejõuetusmenetlus Iirimaa õiguse (1963. aastal vastuvõetud Companies Act § 220 lõige 2) alusel, mille kohaselt algab ettevõtja likvideerimine avalduse esitamise päevast?

3. Kas eespool mainitud määruse artikli 3 koostoimes artikliga 16 alusel on põhimaksejõuetusmenetluse algatamise õigus selle liikmesriigi kohtuorganil, kus maksujõuetusmenetlust esimesena alustati, kuigi ettevõtte registrijärgne asukoht ei ole mainitud liikmesriigis ja ettevõtte ei tegele seal regulaarselt oma huvide realiseerimisega kolmandate isikute poolt tuvastataval viisil?

4. Kui põhihuvide keset määratletakse olukorras, kus

a) emaaetvõtja ja tütarvõtja registrijärgsed asukohad on erinevates liikmesriikides,

b) tütarvõtja tegeleb oma põhihuvide realiseerimisega regulaarselt kolmandate isikute poolt tuvastataval viisil täielikult ja süstemaatiliselt, pidades kinni ühingu olemusest selles liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht, ja

c) emaaetvõtja juhib aktsiate omamise ja juhtide nimetamise kaudu kas formaalselt või faktiliselt tütarvõtjat,

siis kas otsustavad asjaolud on need, millele viidatakse punktis b või siis need, millele viidatakse punktis c?

5. Kui see on ilmselt vastuolus liikmesriigi avaliku korraga, et kohtu- või haldusotsusel on õiguslik mõju isiku või organite suhtes, kelle õigust õiglasele kohtupidamisele ei ole otsust tehes järgitud, siis kas kõnealune liikmesriik peab eespool mainitud määruse artikli 17 alusel tunnustama teise liikmesriigi kohtu poolt tehtud otsust, mille eesmärk on algatada äriühingu maksejõuetusmenetlus, juhul kui esimesena mainitud liikmesriigi kohus on seisukohal, et kõnealune otsus on tehtud eelmainitud põhimõtteid eirates, ja eelkõige olukorras, kus teises liikmesriigis menetluse algatamist taotlenud isik on sellekohaseid taotlusi arvestamata ja vastuolus kõnealuse liikmesriigi kohtu otsusega keeldunud üle andmast esimesena mainitud liikmesriigi õiguse alusel määratletud ühingu ajutisele haldurile koopiaid taotluse aluseks olevatest olulistest dokumentidest?

⁽¹⁾ 29. mai 2000. aasta määrus maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1).